

De Sterrengooier

door Father Koshy

Er is een verhaal dat ik deze Kerstmis graag met u wil delen. Het is geïnspireerd door het werk van Loren Eiseley. Loren was een zeer speciaal persoon omdat hij het beste van twee culturen combineerde. Hij was een wetenschapper en een dichter. Vanuit deze twee perspectieven schreef hij inzichtelijk en inspirerend over de wereld en onze rol daarin.

Er was eens een wijs man, zoals Eiseley zelf, die altijd naar de zee ging om daar te schrijven. Hij had de gewoonte om langs het strand te wandelen voordat hij aan de slag ging. Op een dag liep hij langs de kust en toen hij langs de waterlijn keek zag hij in de verte een persoon die zich als een danser bewoog. Hij glimlachte bij de gedachte aan iemand die de dag verwelkomt met een dans en dus begon hij sneller te lopen om hem in te halen. Toen hij dichterbij kwam zag hij dat het een jongeman was die niet aan het dansen was maar in plaats daarvan bukte hij steeds, raapte iets van het strand en gooide dat voorzichtig in de zee.

Toen hij dicht genoeg genaderd was riep hij, "Goedemorgen! Wat ben je aan het doen?" De jongeman pauzeerde, keek op en antwoordde "Ik gooi zeesterren in de zee".

"Ik had waarschijnlijk moeten vragen: waarom gooi je zeesterren in zee?"

"De zon schijnt al en het wordt eb. Als ik ze niet teruggooi dan gaan ze dood."

"Maar jongeman, realiseer je je niet dat er kilometers en kilometers strand is vol met zeesterren, dus die paar die jij teruggooit maken echt geen verschil!"

De jongeman luisterde beleefd, bukte, pakte weer een zeester op en gooide hem in zee, achter de brekende golven. "Het moet in ieder geval verschil uitmaken voor die daar."

Het antwoord verraste de man, hij was perplex en wist niet zo snel wat te antwoorden dus in plaats daarvan draaide hij zich om en liep terug naar zijn cottage om te gaan schrijven.

De hele dag bleef het beeld van de jongeman tijdens het schrijven door zijn hoofd spoken. Hij probeerde het te negeren maar het beeld bleef terugkomen. Uiteindelijk, laat in de middag, realiseerde hij zich dat hij, de wetenschapper, de dichter, de essentie had gemist van de jongeman zijn handelen. Toen namelijk werd hem duidelijk dat wat de jongeman deed, voortkwam uit een keuze om niet alleen maar een toeschouwer te zijn in het universum. Om niet alleen toe te kijken hoe de dingen gaan, maar om te handelen en een verschil uit te maken. Hij voelde zich beschaamd.

Die nacht ging hij verward naar bed. Toen de ochtend aanbrak werd hij wakker wetende dat hij iets moest

doen; dus hij stond op, trok zijn kleren aan, ging naar het strand en trof de jongeman daar aan. Samen besteedden zij de hele ochtend om zeesterren in zee te gooien.

Weet u, het handelen van de jongeman staat voor iets speciaals in ieder van ons. We hebben allemaal de gave gekregen om een verschil te maken. En als we, net als de jongeman, ons bewust worden van die gave, dan krijgen we door de kracht van ons inzicht het vermogen om de toekomst vorm te geven.

En dat is uw uitdaging en dat is mijn uitdaging. We moeten onze zeesterren vinden en als we ze verstandig teruggooien in zee, dan weet ik zeker dat deze Kerstmis, dit Nieuwe jaar, nee, de 21ste eeuw een geweldige tijd wordt!

MERRY CHRISTMAS AND A HAPPY NEW YEAR!!!

In India is het gebruikelijk dat je op een feestdag, zoals Kerstmis, nieuwe kleren aantrekt. Ook Navajeevan wil met deze traditie niet breken en doet elk jaar weer haar best om alle kinderen een nieuw setje kleding te geven. De Vrienden van Navajeevan willen de extra giften die wij in de maanden december en januari ontvangen, speciaal voor dit doel bestemmen. Mocht u willen bijdragen, dan kunt u uw Kerstgift overmaken op rekeningnummer: postbank 9155840. Wij danken u hartelijk en wensen u een warme Kerst toe!

Naar de dokter

door Inge Penterman

Loes en Inge zijn momenteel vrijwilliger bij Navajeevan en gaan dagelijks naar Sethu, het project voor meisjes van 5-15 jaar. Hieronder een van hun belevenissen.

Veel kindjes op Sethu hebben huidziektes, infecties en steenpuisten. Daarom stond op het programma om op een donderdag naar het staatsziekenhuis te gaan voor medisch onderzoek. Met 12 meisjes van Sethu en alle meisjes van Naveena zijn we naar het ziekenhuis gegaan. Het was vlak bij dus we konden te

voet. De kindjes hadden allemaal hun mooiste jurkje aangetrokken; voor hen was het een soort van dagje uit. Raar maar waar!

Aangekomen in het ziekenhuis kregen de kindjes eerst een blaadje met hun naam en leeftijd. Vervolgens moesten ze allemaal in de rij gaan staan en één voor één mochten ze een bezoeker brengen aan de dokter. Loes en ik mochten bij de dokter in de kamer zitten zodat we alles goed konden bestuderen. De dokter keek alle kinderen na en gaf hen een recept. De medicijnen konden dan in een ander kamertje worden opgehaald.

Een van de meisjes, Jyothi, is een jaar of 14. Ze heeft een beetje vreemd gedrag. Haar aparte gedrag komt mogelijk voort uit drugsgebruik in de tijd dat ze op straat leefde. Ze heeft ook veel littekens op haar hoofd en is waarschijnlijk door de politie geslagen. Al met al een heel zielig verhaal. Ze was dan ook erg bang voor de dokter, ze kroop bijna onder de tafel. Loes en ik konden haar maar amper motiveren met de dokter te praten en uiteindelijk heeft hij aangeraden met haar

naar een psychiater te gaan voor verder onderzoek.

Toen alle meisjes aan de beurt waren geweest bood de dokter ons nog een drankje aan. Gezamenlijk hebben we een 7up-je

gedronken en wat gekletst over Nederland en India. Hoe grappig!?

Na het bezoek aan het Government Hospital hebben Loes en ik meer oog voor de hygiëne van de kinderen en checken we op huidziektes of ontstekingen. De meisjes wassen zich niet altijd met zeep, drogen zich niet af en dragen daarnaast niet altijd ondergoed. Lijkt ons niet zo verstandig in zo'n (voor ons) vieze omgeving, dus we helpen ze nu met wassen en houden meer toezicht op de hygiëne. En dat gaat goed!

Bagunawa?

door Mark Bos

De kracht van de Indiase film

Tijdens mijn eerste bezoek aan Navajeevan werd ik, naast het leven van de straatkinderen, ook gegrepen door de Indiase film. Deze musicalachtige films staan bij ons beter bekend als Bollywood. Wat mij in eerste instantie vooral fascineerde was een beetje hetzelfde wat mij aansprak in India zelf: de kleuren, de muziek en de heftige emoties. Helden overstijgen zichzelf om hun verloren liefde terug te kunnen vinden, en liefde wordt vaak verbeeld als iets magisch dat je ineens meeneemt naar de besneeuwde bergtoppen van Zwitserland of de Himalaya. Komend uit een klein koud landje waar mensen hun levens keurig plannen, gaven de films mij het gevoel opgenomen te worden in een groter geheel dat veel warmer en fascinerender is. En om de kracht van deze films te snappen, hoefde ik alleen maar te kijken naar de jongens van Navajeevan, die de bewegingen en uitspraken van hun helden perfect (of iets minder perfect) konden kopiëren.

De liefde voor het Bollywood-spektakel is altijd gebleven, en momenteel ben ik er zelfs mijn afstudeerscriptie over aan het schrijven. Steeds meer kom ik er achter hoeveel de films betekenen voor mensen. Ze halen er hun dromen vandaan, en het laat hen soms nadenken over wat belangrijk is voor India. Daarnaast is de film in India veel complexer dan wat wij kennen als Bollywood. Wat wij kennen als Bollywood is voornamelijk een typische film afkomstig uit Mumbai (voorheen Bombay), die ook nog eens vooral de Punjabi cultuur verbeeldt. Maar India kent een enorme verscheidenheid aan culturen, regionale talen, en daarmee ook soorten films. Momenteel worden er een hoop films gemaakt zonder de typische zang-en-dans, en de liefdesperikelen. Ze gaan bijvoorbeeld over het leven in de stad, over terrorisme of over alledaagse dingetjes in de familie. Kortom, over dat wat India bezig houdt. De naam Bollywood doet de Indiase film geen eer aan, het is veel meer dan dat. Daarom vind ik het jammer dat we in het westen

vaak een beetje minachtend kijken naar die 'grappige films' uit India. We nemen al die emoties niet helemaal serieus, want (denken we dan), het zijn niet zulke intelligente films en ze gaan niet over realistische zaken. Het geeft hooguit een beetje ontsnapping aan de dagelijkse moeilijke realiteit van het leven in India. Zelfs het grootse Amsterdam India Festival had het bijna alleen maar over Bollywood, en had posters met veel stereotypische afbeeldingen van India (de danseres, man met de tulband, een hindoe priester, etc.).

Dit is wel jammer, want daarmee missen we een belangrijke rijkdom van de Indiase film. Het zet belangrijke onderwerpen op de kaart, voor mensen om over na te denken. Zo heeft afgelopen jaar de film *Taare Zameen Par* veel aandacht weten te vestigen op de discriminatie van geestelijk gehandicapte kinderen.

Toen ik dit jaar jongeren in Bangalore interviewde en vroeg of India zou kunnen bestaan zonder Bollywood, antwoordde iedereen direct: 'Nee! Zonder Bollywood hebben we geen dromen, en geloven we niet dat we India een stukje beter kunnen maken.' Wat wil je nou nog meer dat films met jongeren doen?

Colofon:

Uitgave van **STICHTING VRIENDEN VAN NAVAJEEVAN**
Coxlaan 40
1695 HH Blokker
Telefoon: 0229 243173 / 0644039270
E-mail: info@vrienden-van-navajeevan.nl
www.vrienden-van-navajeevan.nl

Postbank nr. 9155840
Kvk Utrecht: 30187278

Vormgeving en druk: Eric Bontenbal